

قانون توسعه و حمایت از صنایع دریایی

ماده ۱- به دولت اجازه داده می‌شود برای مطالعه، تبیین، تنظیم و اعمال انواع حمایت از صنایع دریایی، (ساخت، تولید، تعمیر و نگهداری انواع مختلف تجهیزات شناورهای سطحی، زیرسطحی، اثرسطحی و صنایع فراساحلی)، رفع مشکلات و عوامل بازدارنده

با رعایت ملاحظات زیست محیطی، به شرحی که در اساسنامه خواهد آمد صندوق توسعه صنایع دریایی که از این پس به اختصار «صندوق» نامیده می‌شود را به صورت شرکت با سرمایه اولیه چهارصد میلیارد (۴۰۰.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال تأسیس نماید.

تبصره ۱- اساسنامه صندوق ظرف مدت دوماه پس از تصویب این قانون، با پیشنهاد مشترک وزارت صنایع و معادن و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۲- آئین‌نامه‌های اداری و مالی و معاملاتی صندوق و اصلاحات بعدی آنها به تصویب مجمع عمومی صندوق می‌رسد و شمول قوانین و مقررات عمومی برای صندوق مستلزم ذکر نام می‌باشد. اعضاء مجمع عمومی شامل وزراء صنایع و معادن، اموراتصادی و دارایی، راه و ترابری، بازرگانی، نفت، دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، جهادکشاورزی و رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور می‌باشد، ریاست مجمع عمومی برعهده وزیر صنایع و معادن خواهد بود.

تبصره ۳- منابع صندوق عبارت است از:

- ۱- سرمایه اولیه.
- ۲- درآمد حاصل از فعالیت صندوق.
- ۳- معادل پنج درصد (۵٪) عملکرد فروش سالانه شرکتهای سازنده شناور و تجهیزات صنایع دریایی (به استثناء صنایع نظامی) که از محل اعتبارات عمومی به مدت ده سال در بودجه‌های سنواتی سال بعد دولت پیش‌بینی و به صندوق پرداخت می‌شود.
- ۴- ده درصد (۱۰٪) هزینه حمل مایعات نفتی و گازی وارداتی و صادراتی که توسط ناوگان غیرایرانی حمل می‌شود به حساب صندوق واریز می‌گردد.

تبصره ۴- انجام هرگونه عملیات بانکداری که منجر به کسب درآمد شود برای صندوق ممنوع است.

تبصره ۵- صندوق مجاز است در جهت تشویق استفاده بیشتر از امکانات ساخت داخل و ایجاد شرایط مناسب در اجراء ماده (۳۴) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران به منظور رقابت سازندگان داخلی شناور با رقبای خارجی آنها تا سقف بیست درصد (۲۰٪) قیمت بین‌المللی شناور مورد مناقصه یا سفارش را به

عنوان تعرفه ترجیحی به سازنده داخلی برنده مناقصه بین‌المللی منوط به رعایت قانون حداکثر استفاده از توان فنی و مهندسی داخلی پرداخت نماید. مبالغ پرداخت شده از این بابت جزو هزینه‌های قابل قبول صندوق می‌باشد. تبصره ۶ - در ایجاد و اداره صندوق باید از کارمندان فعلی دولت استفاده شود و از استخدام کارمندان جدید خودداری شود.

ماده ۲- شناورهایی که با استانداردهای ملی یا جهانی در داخل کشور ساخته می‌شوند و دارای مالک ایرانی هستند و در ایران به ثبت رسیده باشند از تسهیلات بلاعوض معادل مالیات بر درآمد پرداختی سالانه شناور مزبور برخوردار خواهند بود. دولت مکلف است تسهیلات اعطائی موردنظر را در قالب وجوه اداره شده در بودجه سنواتی دولت پیش‌بینی و پرداخت نماید.

ماده ۳- دولت مکلف است از محل وجوه اداره شده و به صورت تسهیلات بلاعوض، به شناورهای تحت پرچم جمهوری اسلامی ایران که دارای گواهینامه معتبر از مؤسسات طبقه‌بندی پذیرفته شده توسط سازمان بنادر و کشتیرانی می‌باشند و توسط کشتی‌سازهای داخلی تعمیر دوره‌ای می‌شوند، معادل مالیات بر درآمد پرداختی همان سال را به عنوان یارانه به آنها پرداخت نماید.

ماده ۴- شناورهای ایرانی و غیرایرانی جهت انجام هرنوع تعمیرات از پرداخت هرگونه حقوق و عوارض بندری جهت ورود به تعمیرگاههای داخلی معاف می‌باشند.

ماده ۵- خرید و ورود مواد، قطعات و تجهیزات لازم که امکان تولید آن در داخل کشور نیست برای ساخت و تعمیر کشتی در داخل کشور توسط شرکتهای داخلی سازنده شناور و سازندگان تجهیزات صنایع دریایی بدون ثبت سفارش و گشایش اعتبار اسنادی با مسئولیت و اظهار شرکت متقاضی ساخت و تعمیر مجاز و ترخیص اقلام مذکور نیز با ارائه فاکتور فروشنده مجاز خواهد بود.

ماده ۶- برای اشتغال کارشناسان خارجی که مدت اقامت آنها کمتر از دو ماه باشد با درخواست مدیران شرکتهای موضوع این قانون که فهرست آنها از سوی وزارتخانه‌های ذی‌ربط حسب مورد ارائه می‌شود نیاز به دریافت پروانه اشتغال اتباع بیگانه نمی‌باشد.

ماده ۷- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلفند، در لوایح بودجه سنواتی منابع ارزی مورد نیاز را تا سقف یک میلیارد (1.000.000.000) دلار سالانه از محل حساب ذخیره ارزی و سایر منابع برای خریدارانشناور جهت سفارش به سازندگان داخلی و متقاضیان تعمیر شناور در داخل کشور تسهیلاتی با شرایط زیر اختصاص دهند:

الف- گشایش اعتبار یا صدور مجوز گشایش اعتبار توسط بانکهای تجاری حسب درخواست خریداران شناور و تجهیزات دریایی و متقاضیان تعمیر شناور در داخل کشور به نفع شرکتهای داخلی به صورت قابل تقسیم، قابل انتقال و یا اتکائی.

ب- مدت بازپرداخت تسهیلات مالی برای ساخت شناور دوازده سال و برای شناورهای حمل گاز طبیعی مایع (LNG) هجده سال و برای متقاضیان تعمیرات سه سال.

ج- پذیرش شناور در حال ساخت و بهره‌برداری و یا تعمیر و بهره‌برداری به عنوان وثیقه قابل قبول توسط بانک عامل.
د- پیش‌پرداخت ده درصد (۱۰٪) مبلغ وام.

ماده ۸- شرکتهای صادرکننده گاز مایع جهت ایجاد اشتغال و به‌کارگیری حداکثر توان ناوگان حمل و نقل گاز مایع و همچنین ساخت شناورهای مربوطه موظفند فروش حداقل سی درصد (۳۰٪) گاز را به صورت تحویل در محل (CIF) در قراردادهای فروش خود منظور نمایند.

ماده ۹- نظر به گستردگی صنایع و امور مختلف دریایی کشور در وزارتخانه‌ها و دستگاههای مختلف و به منظور تمرکز سیاستگذاری و ایجاد هماهنگی لازم در جهت بهره‌گیری کامل از ظرفیتهای کشور در این بخش، شورای عالی صنایع دریایی کشور به ریاست رئیس جمهور (و در غیاب وی معاون اول رئیس جمهور) و عضویت وزراء صنایع و معادن به عنوان دبیر شورا، نفت، امور اقتصادی و دارایی، راه و ترابری، بازرگانی، دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، جهاد کشاورزی، رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و رئیس سازمان حفاظت محیط زیست کشور تشکیل می‌شود. تصمیمات شورای عالی صنایع دریایی کشور پس از تأیید رئیس‌جمهور لازم‌الاجراء خواهد بود.

ماده ۱۰- کلیه حمایت‌های مندرج در این قانون از زمان تصویب به مدت ده سال پایدار خواهد شد.

ماده ۱۱- دولت مکلف است حداکثر ظرف مدت سه ماه پس از تصویب این قانون آئین‌نامه اجرائی آن را با پیشنهاد وزارتخانه‌های صنایع و معادن و بازرگانی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور تصویب نماید.

قانون فوق مشتمل بر یازده ماده و شش تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ پانزدهم اردیبهشت‌ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هفت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۷/۲/۲۵ به تأیید شورای نگهبان رسید.

آیین‌نامه اجرایی قانون توسعه و حمایت از صنایع دریایی

ماده ۱- منظور از صنایع دریایی در این آیین‌نامه کلیه امور مربوط به تحقیقات، طراحی، ساخت، تولید، تعمیر و نگهداری انواع مختلف شناورهای سطحی، زیرسطحی، اثرسطحی، و صنایع فراساحلی می‌باشد.

ماده ۲- وظایف شورای عالی صنایع دریایی کشور به شرح زیر می‌باشد:

الف - سیاستگذاری و ایجاد هماهنگی لازم در جهت بهره‌گیری کامل از ظرفیت‌های کشور در بخش صنایع و امور دریایی، اتخاذ تصمیمات راهبردی و نظارت بر اجرای مصوبات در جهت رفع مشکلات و موانع فعالیت‌های امور دریایی و صنایع مربوط متناسب با نقش و جایگاه این صنعت در توسعه اقتصادی، اجتماعی، دفاعی و امنیتی کشور.

ب - هماهنگی بین دستگاه‌های اجرایی به منظور حسن انجام وظایف مرتبط با صنایع و امور دریایی کشور در جهت سیاست‌ها، برنامه‌ها و تصمیمات متخذه.

پ - تصویب سند راهبردی و نقشه راه و برنامه عملیاتی و نظام نوآوری بخشی صنایع دریایی کشور و ارائه آن به مراجع ذیربط در صورت لزوم.

ت - بررسی راهکارهای جذب سرمایه‌های داخلی و خارجی در صنایع و امور دریایی با رعایت قوانین و مقررات مربوط.

ث - بازنگری قوانین و مقررات مربوط به حوزه امور دریایی کشور و ارائه پیشنهاد به مراجع ذیربط.

تبصره ۱- آیین‌نامه نحوه تشکیل جلسات شورا، کمیسیون راهبری (کمیسیون تخصصی)، کمیته‌های تخصصی و شرح وظایف دبیرخانه شورای عالی و سایر امور مرتبط در اولین جلسه شورای عالی به تصویب خواهد رسید.

تبصره ۲- دبیرخانه شورای عالی در وزارت صنایع و معادن تشکیل و رییس دبیرخانه توسط وزیر صنایع و معادن انتخاب می‌گردد.

ماده ۳- در اجرای تبصره (۵) ماده (۱) قانون توسعه و حمایت از صنایع دریایی که در این آیین‌نامه به اختصار «قانون» نامیده می‌شود، صندوق توسعه صنایع دریایی موظف است تا سقف بیست درصد (۲۰٪) قیمت بین‌المللی شناور مورد مناقصه یا سفارش را به عنوان تعرفه ترجیحی و به صورت بلاعوض به سازنده داخلی برنده مناقصه بین‌المللی منوط به رعایت قانون حداکثر استفاده از توان فنی و مهندسی داخلی پرداخت نماید. مبالغ پرداخت شده از این بابت جزء هزینه‌های قابل قبول صندوق می‌باشد.

ماده ۴- معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور مکلف است میزان وجوه اداره شده موضوع قانون را ضمن اعتبارات وزارت صنایع و معادن در بودجه سنواتی پیش‌بینی و منظور نماید. مالکان شناورهایی که در داخل کشور ساخته یا تعمیر می‌شوند، پس از پرداخت مالیات بر درآمد سالانه شناور موردنظر، معادل مبلغ پرداختی از این بابت را منوط به ارائه اسناد مالیات پرداختی به صندوق ظرف سه ماه از محل وجوه اداره شده مذکور دریافت می‌نمایند.

ماده ۵ - کلیه شناورها اعم از ایرانی و یا خارجی که برای انجام هر نوع تعمیر به تعمیرگاه‌های داخلی تردد می‌نمایند از پرداخت هرگونه حقوق و عوارض بندری معاف هستند.

ماده ۶ - وزارت صنایع و معادن مکلف است در پایان اردیبهشت ماه هر سال فهرست اقلام مربوط به صنایع دریایی را که در داخل کشور تولید می‌شوند با ذکر مشخصات فنی دقیق اعلام نماید. واردات سایر اقلامی که در فهرست یادشده وجود ندارد با رعایت ماده (۵) قانون انجام خواهد شد. هرگونه اصلاح فهرست باید حداکثر تا پایان اردیبهشت ماه هر سال صورت پذیرد.

ماده ۷ - دستگاه‌های اجرایی به استثنای نیروهای مسلح مکلفند فهرست شرکتهای مرتبط با امور دریایی را که نیاز به استفاده از کارشناسان خارجی دارند، به وزارتخانه‌های کار و امور اجتماعی و امور خارجه اعلام نمایند. وزارت امور خارجه مکلف است ظرف یک هفته از زمان درخواست مدیران شرکتهای مذکور ویزای ورود کارشناسان موردنیاز را صادر نماید. این افراد مجازند ظرف دو ماه بدون اخذ پروانه اشتغال اتباع بیگانه در این واحد به کار اشتغال داشته باشند.

تبصره ۱ - در مواردی که حضور کارشناسان فوق بیش از مدت مندرج در این ماده نیاز باشد وزارت کار و امور اجتماعی مکلف است نسبت به صدور پروانه اشتغال اقدام نماید.

تبصره ۲ - در صورت عدم انعقاد قرارداد با کارشناسان موضوع این ماده مبالغ موضوع ماده (۹۷) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت - مصوب ۱۳۸۰ - براساس اعلام کارفرما تعیین و به حساب خزانه واریز خواهد شد.

ماده ۸ - به منظور تسهیل در پرداخت تسهیلات از محل منابع موضوع ماده (۷) قانون، وزارت صنایع و معادن و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بانکهای عامل را تعیین و ساز و کار لازم را به آنها ابلاغ می‌نمایند. اعتبار مذکور در اختیار صندوق توسعه صنایع دریایی قرار می‌گیرد تا با رعایت شرایط مندرج در ماده یادشده و در چارچوب مقررات اساسنامه صندوق به متقاضیان پرداخت شود.

ماده ۹ - شرکتهای صادرکننده گاز مایع در اجرای ماده (۸) قانون موظفند در عقد قراردادهای فروش گاز مایع به نحوی اقدام نمایند که حمل و نقل دریایی حداقل سی درصد (۳۰٪) از گاز مایع صادراتی بنا به تشخیص شورای عالی صنایع دریایی به سازمان یا شرکتهای داخلی متناسب با میزان استفاده از توان ساخت داخل کشتیهای حمل گاز مایع صادراتی اختصاص یابد.

ماده ۱۰ - سازمانها، نهادها و شرکتهای دولتی و عمومی مرتبط با صنایع و امور دریایی که در بودجه سالانه خود اعتباراتی را تحت عنوان وجوه اداره شده پیش‌بینی می‌نمایند، وجوه مذکور را با اولویت برای ساخت و توسعه صنایع دریایی در داخل کشور هزینه نمایند.

این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۸۸/۹/۲۸ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.